



ՆԱՅԱՍԱԿՆԻ ՆԱԽԱԳԴԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 2 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ  
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Ը

ԱՆՆԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄՈՎ ԳՈՐԾԻ ՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ՄԵՐԺԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Քաղ. Երևան

19 ապրիլի 2010թ.

Նայասարանի Նանրապետության սահմանադրական դատարանի  
թիվ 2 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Մ. Թովուզյանի  
Անդամակցությամբ՝ Ն. Դանիելյանի  
Ֆ. Թոխյանի

Ուսումնասիրելով քաղաքացիներ Գագիկ Սարուխանյանի եւ Նայասարան Մագոյանի  
անհատական դիմումով գործը քննության ընդունելու մասին հարցը,

**ՊԱՐԶԵՑ.**

Նամաձայն ՆՏ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝  
քաղաքացիներ Գագիկ Սարուխանյանը եւ Նայասարան Մագոյանը 06.04.2010թ. դիմել են  
ՆՏ սահմանադրական դատարան՝ խնդրելով քննության առնել եւ որոշել ՆՏ քաղա-  
քացիական դատավարության օրենսգրքի 233-րդ հոդվածի 1-ին կետի 1-ին ենթակետի  
համապատասխանությունը ՆՏ Սահմանադրությանը:

Տվյալ անհատական դիմումի նախնական ուսումնասիրության արդյունքներով  
հիմնավորված է, որ ՆՏ քաղ. դատ. օր.-ի վիճարկվող դրույթի սահմանադրականության  
հանգամանքը մինչ այդ քննության առարկա է դարձել ՆՏ սահմանադրական դատարանի  
2007թ. ապրիլի 9-ի թիվ ՍԴՈ-690 որոշումով:

Այսպիսով, դիմումում առաջադրված հարցի վերաբերյալ առկա է ՆՏ սահմանա-  
դրական դատարանի հիշարակված որոշումը, իսկ նմանօրինակ պայմաններում բացա-  
կայում են գործը քննության ընդունելու օրենքով սահմանված հիմքերը:

Բացի դրանից, սույն անհատական դիմումի ուսումնասիրությունը վկայում է նաեւ,  
որ այն ակնհայտ անհիմն է, քանի որ դիմողների կողմից չի պահպանվել «Սահմա-  
նադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասի պահանջն առ

այն, որ անհապական դիմումը պետք է պարունակի ՀՀ Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ /ՀՀ սահմանադրական դատարանի 2009թ. մարտի 17-ի ՍԴԱՌ-21 աշխարակարգային որոշման 8-րդ եւ 9-րդ կետեր /:

Ելնելով վերոգրյալից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՀՀ օրենքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ կետով, 69-րդ հոդվածի 4-րդ եւ 7-րդ մասերով, ՀՀ սահմանադրական դատարանի կանոնակարգի 26-րդ հոդվածով՝ ՀՀ սահմանադրական դատարանի թիվ 2 դատական կազմը

### Ո Ր Ո Շ Ե Ց .

Քաղաքացիներ Գագիկ Սարուխանյանի եւ Նայասրան Մազոյանի անհապական դիմումով գործի քննությունը մերժել:

Նախագահող

Անդամներ



19 ապրիլի 2010 թվականի  
ՍԴԴԿՌ/2-15